

GROEIEN

Sinds ik het materiaal van mijn cursussen voor vijf euro aanbied, zijn er niet veel cursisten meer die hun uitgewerkte opdrachten insturen. Gelukkig zijn er aan de andere kant wel de schrijfcoachees die me weten te vinden.

[Schrijfcoaching](#) is het mooiste werk dat er is. Ik voel me een vroedvrouw – in de aloude betekenis van wijze vrouw – die meehelpt iets ter wereld te brengen. Elke ter-wereld-brenger heeft zijn of haar eigen problemen, en eigen aanpak nodig.

En toch vind ik altijd in mijn eigen leven de goede raden die nodig zijn, hoezeer de cliënten ook van elkaar verschillen. En altijd sta ik in zo'n gesprek verbaasd van de wijsheid die ik in me heb. Juist door de vele dalen die ik heb gekend, kan ik me inleven in die van een ander.

Als een depressie je doet twifelen aan je creativiteit weet ik: de creativiteit is niet weg. Je kunt er alleen niet meer bij op de oude manier. Je moet een nieuwe ingang vinden. Die ingang heet vertrouwen.

Als je niet weet hoe je al die verschillende gebeurtenissen die je tot de schrijver van dit verhaal hebben gemaakt in bedwang moet krijgen, ben ik in mijn hoofd al bezig met de etappes van de [Heldenreis](#) of van [Heldinne's Reis](#). En realiseer ik me eens temeer dat ik zelf nu ook weer 'in het woud' ben. Ik weet dat de reis een cirkel is, en dat je vaak meermalen dezelfde reis moet afleggen. Met andere bagage, met een ander doel, maar langs dezelfde plaatsen.

We helpen elkaar, mijn cursisten en ik.

Alle [cursussen](#) zijn te bestellen door €5 over te maken op NL90 INGB 0003 8794 67 tnv H. Kuipers, Groningen onder vermelding van de naam van de cursus.

INSPIRATIE GEZOCHT?

Welke stap ga jij in het nieuwe jaar zetten om je dromen waar te maken? Op mijn site kun je heel veel gratis materiaal vinden.

- [schrijfveren](#)
- [heldenreis](#)
- [artikelen](#) met schrijftips
- [schrijfboek](#)-besprekingen
- [TAW](#)-artikelen
- [interview](#) over TAW
- [interview](#) over Heldinne's Reis

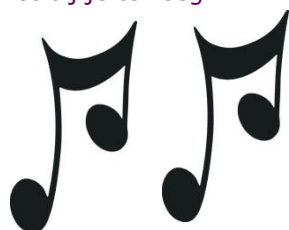
OPDRACHT

Julia Cameron beveelt in haar boeken om een bandje te maken ;-) met *expansion music*. Dat is muziek waar je groter van wordt, blijer, in staat tot grote dingen, verbonden met hogere dingen.

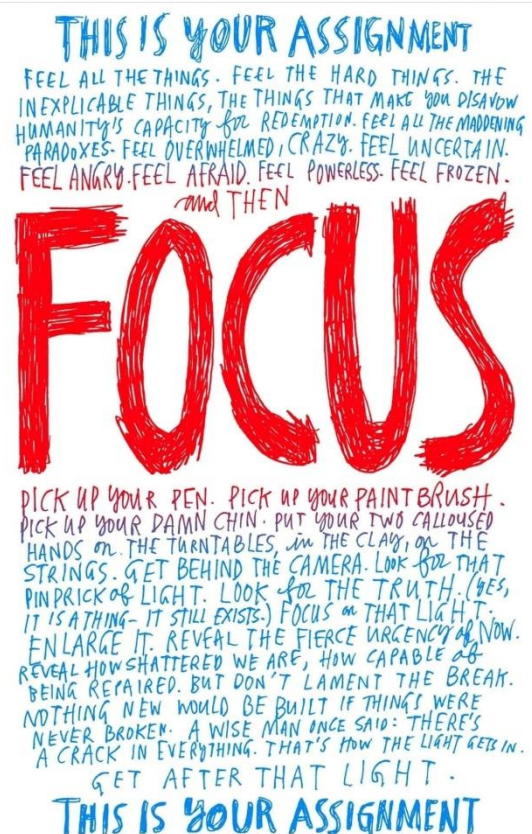
Met welke muziek / welk liedje heb jij dat? Wat voor gevoel brengt het bij je teweeg?

Schrijf daarover.

(Als je het voor jezelf niet weet, schrijf er dan over alsof je een personage bent, verzin iets!)

[Brainpickings.org](#)

verhaspelcolumn 2021 – de bomen in!

alle verhaspelingen zoals ieder jaar opgetekend uit de mond van sprekers op radio en televisie (met dank voor de ingezonden bijdragen!)

In het afgelopen jaar ben ik door niets zo gevaccineerd geweest als door de persco's van Rutjeknor en Hugootje de Pugootje. Dat praatje voor de vaat was iedere keer weer een memoriale dag waarop wij de handen ten hemel sloegen. Steeds luisterden wij opletzaam hoe zij zich een slag uit de rondte renden om hun campagne in touw te zetten.

Met hun gereedschapskist sneden zij er nooit de kantjes af, met hun routekaart stuurden ze ons nooit met een kluitje naar huis of naar de Maagdenpalmeilanden, en de discreten die zij uitvaardigden betekenden maar zelden een aderslading. Zij werden dan ook internationaal gelouderd, mannelijke én vrouwelijke politica konden een puntje aan hen zuigen. De trainer van Ajax sprak zelfs van een dominee-effect.

Toch waren er ook wel zure dobbers. Je ziet zorgmedewerkers op hun tanden lopen om de ergste pijn te stelpen. Ze zetten hun schouders erachter om voor de grote toeloop van coronagevallen de zorg waar te borgen, maar dat trekt een tol op hun gezondheid. Een enkele ziekenhuisafdeling dreeg zelfs gesloten te worden. Zij verdienen het echt om eens fijn verwonnen te worden.

Rutje en Pugootje zijn zich van de prins geen kwaad bewust. Ik denk soms weleens dat zij kwaadwillende bedoelingen hebben, al kan ik de vinger er niet achter leggen. Ik wil ze ook niet in een kwaad daglicht afschilderen, maar tussen between the lines is het toch niet juf van het. Ik heb er natuurlijk geen pap van gegeten, maar het duikt steeds weer de kop op.

Als de rook na de persco is neergedaald, blijkt het toch weer een visuele cirkel. Je krijgt er bij mij de handen niet meer voor over elkaar. Ze doen zoals zij dat goed dunken, met hun gezicht tegen de muur, maar ze slaan steeds de bal mis. Ze varen met te kleine bootjes in een druk bevaard gebied, zeggen dat je moet excelleren, dat we continu in de aandacht staan alsof het een lieve kust is, maar ik merk het niet.

Wij medisch-ongevaccineerden worden bang als zij maar weer een gok op de som nemen. Ik word er helemaal aggenebbisj van. Als ze op een dwarsprong staan, nemen ze steeds de verkeerde afslag. Ze willen alle burgers over één lijn trekken, ze kunnen het geweldig onder het voetlicht brengen en je van je stuk blazen, maar het hangt aan elkaar van losse schroeven. Ze borgen niets waar en ik word er bepaald niet rustgevend van.

Bij de laatste persco heb ik een [narcisemingokaart](#) ter hand genomen. Zoals het zich nu laat uitzien – je ziet het eigenlijk in een oogomslag - hebben Rut en Pug allebei een klap van de zweep gehad. Ze zijn niet in de eerste plaats bezig met het oplossen van crisis. Ik monitor ze op de voet, en volgens mij geven ze vooral veel op van zichzelf. Wij zijn het leed dat hen is toegedaan, en het is aan ons om die pijn te stelpen. Corona loopt weer fors in de cijfers, ze worden er hoorn en dol van, wij denken dat de apen gaar zijn maar zij letten alleen op de andere kapers op de tocht.

Het laat mij niet onbetuigd, liefst werp ik mij er verre van en voeg mij tot nadere orde in mijn lot, maar de persco is steeds vaker een donderslag bij donkere hemel waar geen enkel anti-schimmelwerend middel tegen opgewassen is.

Dus schreeuw met mij, met volle borst: "Ze kunnen de bomen in!"

PS zoek je nog mooie [kerstkaarten](#)?

Blijf schrijven en creëren!
Hella Kuipers